

men hvem i alverden er uenig i det? Det er jo en beskrivelse af Danmark i dag. Det er statsministerens vision, og hvem har anfægtet den? Ingen.

Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi skal have en sådan mangel på indholdsdebat i Folketinget, og jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi har en statsminister, som bruger sin svartale til at ironisere og spille professor Tribini.

På mange måder har vi haft en fantastisk folkestyretradition i dette land med en åben diskussion, men nu sidder vi med et regeringsflertal, som skaber et demokratisk problem i Danmark, fordi det melder ud: 12 universiteter skal blive til 6. Ingen forklaring på hvorfor, de skal bare blive større og bedre. 22 centre for videregående uddannelser skal blive til 6-8 professionshøjskoler. Ingen forklaring på hvorfor. Folkeskolen skal kontrolleres og bliver af sin undervisningsminister truet med at blive en statskole inden for 10 år, hvis den ikke makker ret. Kulturordføreren for Venstre sagde til Weekendavisen for nogle uger siden, at de statsinstitutioner, hvis ledere går til høringer hos Socialdemokraterne – har man hørt noget så galt – ikke skal regne med, at de længere kan opnå den goodwill, som regeringen ellers ville have over for dem.

Det er Danmark i dag, men hvorfor retter universiteterne og centrene for videregående uddannelser ind, og hvorfor bøjer folkeskolerne nakken? Fordi de ved, at der er et flertal, som regerer hen over hovedet på dem uden at involvere dem og uden at spørge dem, der har forstand på noget af det, de går rundt med i dagligdagen. Det er et demokratiproblem af de store.

Så gør statsministeren sig til talsmand for de almindelige mennesker – fint. Så skal jeg hilse statsministeren og sige, at taxachaufførerne, håndværkerne, de ufaglærte og medlemmerne af 3F betaler topskat i Danmark. Det Radikale Venstre vil meget, meget gerne have, at almindelige danskere, der går på arbejde og slider og slæber i det, også får lov at beholde nogle flere penge af det, de tjener. Vi vil gerne sætte skat på arbejde ned for almindelige mennesker, og mit bud er, at det kommer vi til, og at det vi ske relativt hurtigt, for det er vi simpelt hen nødt til.

Sandheden er, at det er meget svært at finde på noget, som kræver så lidt, at ikke ret mange opdager, at der bliver lavet forandringer. Det er de små skridts politik, og statsministeren har fået en åbenbaring, som hedder en kvalitetsreform og bedre service til borgerne. Kan man fin-

de noget parti i dette land eller i dette Folketing, som er imod bedre service til borgerne? Det er et skjult citat af det, statsministeren sagde, inden han blev statsminister, nemlig den 3. marts 2000, da en anden statsminister fremlagde et projekt, der næsten til forveksling lignede denne statsministers nye storpolitiske projekt, som kaldes en kvalitetsreform. Jeg citerer, hvad den daværende formand for Venstre sagde:

Kl. 23.35

Oplægget er med andre ord som kejserens nye klæder: Ord, ord, men en påfaldende mangel på konkrete bud. Det er jo netop regeringens helt store problem, at den ikke aner sine levende råd. Vælgerne har efterhånden lugtet luntten. Efter i 7 år at have haft Nyrup i spidsen for landet er det gået op for stadig flere, at regeringens skamløse selvros ikke rigtig kan genkendes i hverdagen. Mens regeringen bryster sig af, hvor fortræffeligt det går, oplever danskerne noget andet, nemlig alt for lange ventetider, et utilstrækkeligt sundhedsvæsen, skandaløse forhold på visse plejehjem, en folkeskole i krise og et betydeligt integrations- og indvandrerproblem, der fortsat står uløst hen. Citat slut.

Der er et eller andet, jeg nikker genkendende til. Professor Tribini har ikke levet forgæves.

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det hr. Villy Søvnald i anden omgang.

Villy Søvnald (SF):

Nogle gange kan man godt blive ramt af den følelse, at man næsten får lidt ondt af statsministeren. Det sker ikke så tit, men det sker indimellem.

Jeg synes altid, der er noget næsten trist ved politikere, der i den grad er helt ude af trit med, hvad der rører sig i befolkningen. Jeg kom i virkeligheden til at tænke på finansministeren, da han holdt sin store tale ved fremlæggelsen af finansloven om at kunne eje hele verden og med sammenligningen tilbage til Saxos tid, for det er jo præcis det samme, der skete for statsministeren her i aften, da han skulle holde sin svartale.

Hvis man mister jordforbindelsen og fornemmelsen af, hvad der sker derude, kommer man til at holde en tale, der godt nok var fremragende rent retorisk. Det synes jeg den var, og jeg synes altid, man skal have mod til at erkende, når en politisk modstander leverer noget, der er flot retorik. Men hvis den bliver gengivet i pressen på et tidspunkt i morgen, tror jeg, at ganske